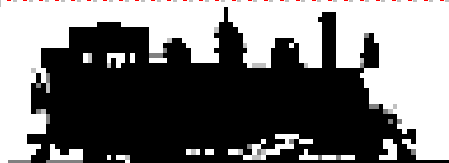

FUNÍČÍ

LOKOMOTIVA

ČASOPIS BEROUNSKÉHO HOROLEZECKÉHO ODDÍLU LOKOMOTIVA BEROUN

Číslo II./2010

VYŠLO 8. 11. 2010

BEZ SVOLENÍ ŠÉFREDAKTORA MICHALA HLAVÁČE VYDAL:

ADAM VOLDÁN, E-MAIL: ADAM.VOLDAN@SEZNAM.CZ

!!! ZASÍLÁNÍ TOHOTO ČASOPISU JE MOŽNO ZDARMA OBJEDNAT ČI ZRUŠIT NA VÝŠE UVEDENÉ EMAILOVÉ ADRESE !!!

Kecy redaktora

Ahoj všem,

Letos již podruhé rozesílám, doufám že příjemný spam, pokud o něj nestojíte, stačí mi napsat a já Vám ho příště pošlu znova, protože si nic nepamatuju ;) (Kecám).

Cílem tohoto čísla bylo Vás připravit na výroční schůzi, a zdůraznit její stěžejní body. Tato schůze měla být asi první v historii oddílu, které by se nezúčastnil předseda, ovšem svými hlasy jste mě donutili změnit názor. Co vnímám jako důležitější je, že se strhla diskuze. K té bych se zde chtěl jen lehce vrátit, spíš, abychom nezapomněli na jednotlivé nápady a kritické hlasy. Mám radost, že funlok se může pochlubit řadou článků, které tentokrát nepíší pouze já, takže bych Vás chtěl pozvat právě na jejich čtení, když máme ty dlouhé zimní večery :) Doufám, že se budou líbit.

Přeju Vám krásné a poklidné Vánoce, vše nejlepší do nového roku a doufám, že se třeba uvidíme na sportovní noci, závodech, nebo schůzi. Hore zdar,
Adam

Kalendář akcí 2010-11

Po všech těch emailech jsem se rozhodl trošku přeorganizovat kalendář akcí. Nemyslím, že zmenšit počet akcí povede k tomu, že se tam dostane více lidí. Naopak mne zaujal názor nabídnout, co nejvíce s jasnou specifikací, pro koho by akce přicházela v úvahu. Akce, které považuji za tradiční a od kterých očekávám, že neúčast je překvapením značím velkými písmeny, ostatní jsou spíše námětem, kam by se dalo společně vyrazit, nicméně nutná je aktivita, může se stát, že vůbec neproběhnou.

- **18. Prosinec** **POSLEDNÍ SLANĚNÍ** - tradičně poslední adventní sobotu se scházíme na stěně pod křížem, trocha lezení a pokec s koledami v hospodě u krobiána v Hostími. Hospůdka už je zamluvená, a sice od 15,30.
- **22. Prosinec** **Stavba ledové stěny** - to by měla být letošní novinka, ale po ohlasech jsem to vzdal, myšlenka existuje, ale snad příští rok.
- **14. Leden 2011** **Sportovní noc lokomotivy** - tradiční akce TJ Lokomotiva Beroun, aneb turnaj v malé kopané, florbalu, badmintonu, kuželnkách, závody na skifařských trenažérech, silový trojboj a další.
- Tradičně stavíme tým jak pro kopanou, tak pro florbal, ostatní se hlásí individuálně. Soutěžit může každý člen lokomotivy, tj. i kroužku, popř. jeho kamarád, abychom dokázali postavit tým.
- Dávám dohromady náš tým (Adam), na místě bude organizovat Míla, stále nás není dost, proto prosím, pište mi, kdo by šel, berem všechny :)
- **22. Leden 2011** **Lezecké závody** - Honza „Pumpa“ Srp, bude pořádat závody. Závody mají být především o srandě. Pumpa vede lezecký kroužek v Hořovicích a vymyslel to jako zajímavý způsob, jak se navzájem poznat. Kategorie budou připraveny podle toho, kdo přijde, předběžně děti, muži, ženy, veteráni. Prosím pište, kdo přijde.
- **22. Leden 2011** **ODDÍLOVÁ SCHŮZE** - nabízím, že budu předsedou i nadále, ovšem netrvám na tom.
- **Leden/Únor `11** **Běžky přechod, popř. nácvik zimní techniky** - jak už jsem předeslal, rád bych v tomto období otevřel tradici zimní akce pro ty, kteří nemají čas na zimní Tatry. Vzhledem k ohlasům a svým preferencím bych volil přechod českého pohoří na běžkách (pravděpodobně by se mohli připojit i chodci...). Organizují já (Adam), pište, kdo by měl zájem. Předběžně Šumava/Krušné/Český les. Termín 26.-27. 2. nebo 5.-6.3.
- Už se tvoří, kdo by jel, takže ti, kteří neprojeví zájem mohou najít další info pouze na webu. Adam
- **5.-12. Února** **Zimní Tatry** - klasika, zimní zájezd do Tater, napsal jsem o tom

články ve starších funlocích (na našem webu). Myslím, že právě zimní hory by měli být to nej, kam společně vyjedeme. Momentálně tam lezeme převážně lehčí túry, nějaké ty ledy, případně skialp, organizuje Robert Frdlík a já (Adam) mu pomáhám. Na našem bude velmi brzy aktuální pozvánka s fotkami, odhadem ceny a nápady kam by se dalo lézt.

Prosím hlase se nám, kdo pojedete.

Únor/Březen 11 **Nácvik chytání pádů na Damilu** - klasika, chytíme si pneumatiku, a dle počasí zkusíme záchranu ze stěny, prusíkování... Přesný termín dohodneme na schůzi.

Duben 2011 **První výkendovka** - protože březen je zimní měsíc, nemohu dát lyžím košem, a tak první akci, kterou jsem ochoten slibovat, vidím až na duben. Pokud má někdo problém, že výkendovka je navíc a nemůže být pro celý oddíl, beru. Nicméně ti, kteří by se chtěli zúčastnit, jsou srdečně zváni. Pojedeme někam na víkend přechrupnem pod stanem/širákem, něco vylezeme a pojedeme domů, pro ty, kteří se bojí si natáhnout něco sami, tam snad budou zkušenější (minimálně já sám).

Červen/Červenec **Rodinné zájezdy do přírody** - na léto plánujeme týdenní dovolené s dětmi, cílem byly už po dva roky kola s dětmi ve vozíčku, resp. na tyči. Letos přemýšlíme, že bychom jeli možná i za hranice a zkusili ferraty, popř. lehké procházky v horách s děcký. Čím víc dětí, tím lépe šlapou a rodiče je musí méně přesvědčovat, proto bychom chtěli pozvat všechny rodiče, aby se k nám připojili. Voldánovi a Tejklovi.

Pište, kdyby byl zájem, Adam

Červenec 2011 **Letní horské soustředění** - tuhle akci jsem vymyslel při vzpomínkách na naše řádění v Tatrách 2003, tenkrát jsem maturoval a s Urbošem jsem tu pod kameny strávil nezapomenutelných 20 dní :) Kdo tam přijel aspoň na chvíli, ten ví, o čem mluvím. Chtěl bych, aby se tohle aspoň na týden opakovalo každý rok, 2009 vyšel na 100%, letos jsme se podle mého názoru zbytečně nedohodli, a z týmu zbylo jen torzo. Přesto dobrý, díky moc, těm co jeli. Zkusme to letos zase napravit. :)

Srpen 2011 **OSTAŠ** - o Ostali napsal krátký článek Petr Ruch, víc asi není co dodat (starší články lze nalézt ve starších funlocích na našem webu), Snad jen že termín bude asi poslední týden v srpnu a organizuje Petr s Aničkou.

Říjen 2011 **KOZELKA** - opět otázka do pléna, ale já jsem pro, aby pro hlavní akce byl pevný termín, který se nebude měnit, aby si to mohl každý dobře naplánovat. Pokud si to myslíte taky, pak pro Kozelku bych zvolil 3. víkend v říjnu.

Oddílové zpravodajství aneb výhody členství v HO Beroun

Velká stěna

Údržbářům lokomotivy se podařilo vyměnit halogen, takže si můžeme svítit pouze na stěnu a máme potvrzeny následující časy děj se co děj:

Velká stěna

Pondělí - 18,00 - 20,00 (sektor lezení)

Čtvrtek - 17,00-19,00 kroužek, tj. celá hala po celé 2 hodiny

Bouldrovka,

každý den 8,00-22,00 (Pokud se pletu, platí otvírací hodiny sportcentra).

Výsledkem by mělo být, že Vás v tuto dobu nesmí nikdo vyhodit, pokud ano, zjistěte si, která paní vrátná tvrdí, že tam nesmíte a dejte mi to neprodleně vědět. (Mimochodem vstup je již 2 roky podmíněn průkazem ČHS, což mi přijde legrační, když správce bouldrovky Urboš není jejím členem, ale to je starost našich paní na vrátnici).

Kroužek

Momentálně vede kroužek Pavla Žufníčková, spolu s partou nadšených rodičů. Pavla nechce a nemůže od ledna tuto funkci vykonávat. Takže se hledá vhodná náhrada. Kdo by to mohl a chtěl dělat prosím, hlase se, je za to i nějaká finanční odměna.

Pro lezce schopné samostatného lezení je stěna přístupná ještě v pondělí, prý už chodí dostatek lidí.

výkendovky

Výkendovek bych se nerad vzdal, myslím, že to má být právě ta akce pro nováčky, kde se budou moci seznámit s dalšími lezci ve skalách. Nemusí tam jet každý, ale měli by být dostatečně atraktivní, aby nás tam jezdilo dost.

Sklad matroše

Máme sklad oddílového materiálu, k dispozici jsou hlavně sety na via ferraty, mačky, cepíny, helmy, lano do hor a další. Podrobný seznam je na našem webu <http://hoberoun.cz/matros>.

Pro vypůjčení je nutné znát někoho, kdo je členem oddílu a zaručí se, že vybavení nebude zničeno/ztraceno. **Pokud se tak stane je povinností toho, kdo to zničil/ztratil, aby buď půjčené věci sehnal v lepší kvalitě, nebo zaplatil oddílu částku, která je rovna nejlevnější nabídce daného materiálu na trhu.**

Dále je ctí každého, aby napsal článek o akci, na kterou si matroš zapůjčil. Mam velikou radost, že se objevují jedinci, kteří tento slib naplnili, díky. Články si můžete přečíst zde ve funloku v budoucnu i na webu.

Další investice

Jediná plánovaná investice je Pumpův výcvik na horolezeckého cvičitele, na který jsme již dostali peníze od lokomotivy. Letošní kurz zrušili, a tak se peníze použijí v nadcházejícím roce.

Sílí hlasy, abychom začali koncepčně spořit na stavbu nové bouldrovky. Na tu bychom měli dostat prostory po stavbě nové víceúčelové haly na pozemcích lokomotivy. Optimistický termín dostavby nové haly je 3 roky.

Náš web <http://www.hoberoun.cz>

Chtěl bych moc poděkovat Danovi, že se stále snaží web vylepšovat a udržovat. Nikdo jako

všichni ostatní nemá čas a přesvědčit se večer, že půjdu něco opravovat, klobouk dolů.
Dan připravil dle mého názoru kvalitní fórum, které má jedinou chybu, nikdo ho nepoužívá.
Přitom by bylo tak super, se ve čtvrtek kouknout, jestli tam někdo nehodil hlášku typu: „V sobotu jedu lézt na Roviště, mám dvě volná místa v autě“. Nedá mi to, abych si nerýpnul, ale právě tyhle hlášky dělají kolektiv a oddíl. Nesyslete si to jenom v smskách svému nejbližšímu spolulezci!!!

Oddílová knihovna

Máme knihovnu, něco je aktuální, něco starší. Přehled toho, co v knihovně je, najdete na webu <http://hoberoun.cz/knihovna>. Momentálně platí pravidlo, že pokud někdo někam jede a přiveze průvodce, průvodce je mu alespoň částečně proplacen.

Chtěl bych toto pravidlo zcela zrušit a oddílovou knihovnu postupně rozdat/rozprodat. Nepřipadá mi, že by si někdo půjčil knihu podruhé. A tak je to jen proplácení ceny zájezdu. Přijde mi lepší spořit na bouldrovku.

[Úvodní strana](#)

Oddílová nástěnka

Na hlavním vlakovém nádraží v Berouně máme nástěnku, občas ji aktualizuji, když je čím a proto pošlejte hlavně fotky a textíky.

Nicméně na nádraží to mám z ruky, a tak kdyby si chtěl vzít nástěnku někdo na starost, budu rád.

Článečky, kdo kde byl

[Úvodní strana](#)

Ferraty kolem Garmisch-Partenkirchen

Slíbil jsem popisku výletu na feraty do Rakous, tak malý pokus co tahám z paměti, doufám že to nejsou úplný blbosti, houby si taky pamatuju :)

V létě jsme s partou hořovicko- komárovsko - rokycansko - plzeňskejch vodáků byli na výletě na feratách na rakousko - německým pomezí kolem Ga-Pa (Garmisch atd - celej ten název nejsem schopnej napsat, natož vyslovit...) Bylo to docela dost pěkný, navzdory počasí. První den v dešti nástup na výlet po Wettersteinu - běhali jsme po kopcích dokola do zblbnutí, v dešti, rádi, že nemusíme do práce. Přespali jsme v kempu v Německu v Mittenwaldu. Ještě večer dorazili akční cestovatelé z Rokycan a začalo se plánovat. Po celým dni v dešti nám jejich plány podmíněný suchem z auta přišly krapet prudký, ale nakonec jsme se hromadně zplánovali a počkali s rozhodnutím na ráno.

Druhý den jsme se probrali a už moc nepršelo - bomba ono snad vyjde i počasí (slunce sice ne, ale aspoň neprší natvrdo). Dali jsme si cíl přejezd do Rakous do Ehrwaldu na Seebenerwande Klettersteig - je to cca 250 m k moc pěkný chatě Coburger Hütte.

Klettersteige um die Coburger Hütte

- 1 Seeben-Klettersteig
- 2 Tajakopf-Klettersteig

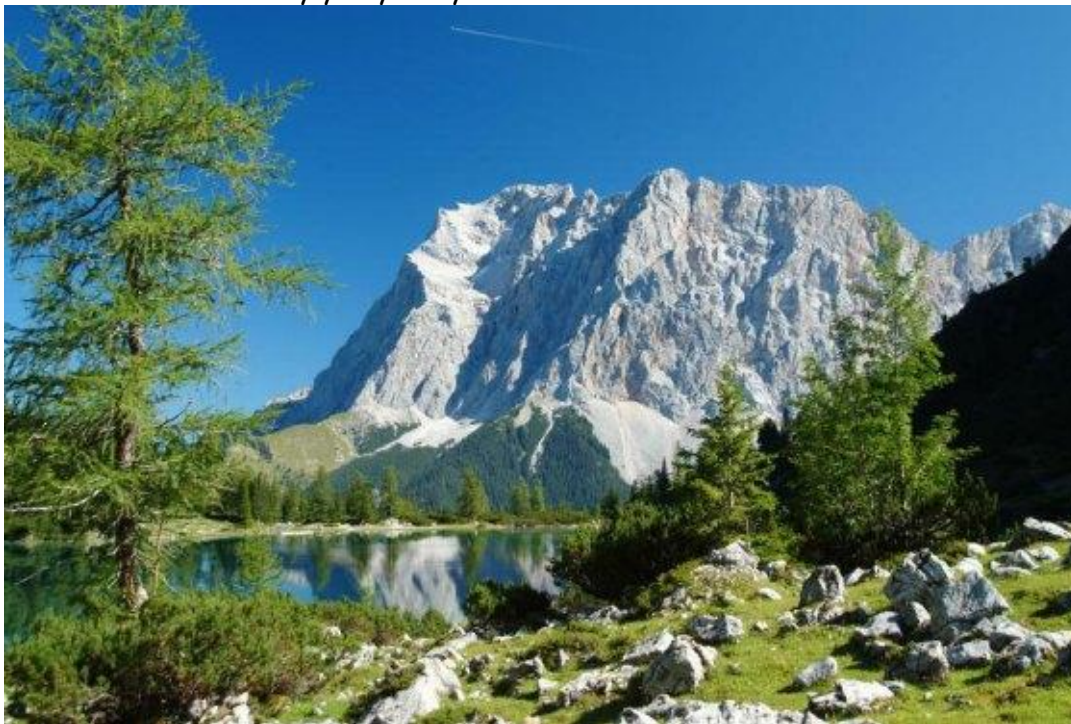
Bald geschafft: Der Klettersteig auf den Tajakopf zieht sich.

Pod nástupem jsme se ale rozdělili, ferata je z r. 2001, Z hrana hřebene, prej moc pěkná, ale dost exponovaná, podle našeho průvodce „d/e“ ze stupnice „a“ - „e“, na konci s překroky po ocelových tyčích v kolmý plotně asi 20 m, ty tyče údajně mají solidní rozestupy, menší lidi s tím mají problém. Prubírskej kámen je hned nástup, tam to někteří vzdali při pohledu na ostatní sápadící se zuby nehty do nástupu. Celkem se mi to i líbilo, ale dcera Káča pravila že ani náhodou, tak jsem byl za tatínka a šel s ní a asi 5 dalšíma okolo. Můžu bejt rád, že se mnou ještě v 15-ti vůbec někam jede, a nejsem tu naposled, ne? Kolem to bylo na cca 2,5 hod

nahoru a bylo to taky pěkný, takovej chod'ák sem tam s lanama a vylezete u jezera Seebensee, kde vás olízne kráva, pokud vám sežerou svačinu, tak je tam ta chata, a je VÝBORNÁ .-). Návrat do Ehrwaldu, pěkněj kemp, zpívání a hájí. Nebejt toho, že jsem nafasoval do stanu týpka, co jel jenom s botama a spacáčkem krysáčkem , že je to kamarád kamarádů, no vyhod' ho ze stanu, když se jinam nevejde - ale at' se tulí doma na maminu a ne na mně, dvě rány to spravily, tak nakonec celkem slušná noc :P

Další den, že zůstanem na spaní, kde jsme, a půjdeme na Tajakokpf. Hezká 2450 m vysoká věc, Z hrana hřebene z r. 2001, hezká ferrata na cca 2,5 hod. Už nepršelo, tak jsme si to dost užili a sem tam byly i výhledy.

Poslední den jsme původně chtěli na Sonnenspitze, ale na výhledy se sluncem to zase nevypadalo. Nablížili jsme si to vláčkem z Ga-Pa na Riffelriß a šlapali a šlapali suťákem nahoru na sedlo Riffel (2161m.n.m). To jsme prošli a dali se dolů, dolů, a za začínajícího deště jsme došli k chatě Hällentalklam Hütte (1379 m.n.m.) s českým číšníkem a úžasnou nabídkou všeho. Pak dolů nádhernou soutěskou Hällentalklam a jste zase v civilizaci.

Na konci soutěsky (zespona) chtěj něco zaplatit, asi 1 éčko na OEAV kartu, a nebo na férovku projdeš - podle toho jestli tam někdo je.

Celkově super i v tom hnusným počasí, doporučuju a u Adama se daj půjčit sety na feraty a helmy, takže paráda.

Robert

Letní horské soustředění 2010 - Ecrins

Ecrins je údajně nejdivočejší část Alp. Byl to můj první výlet do opravdových hor. Předtím byl můj největší úspěch dobytí Sněžky- lanovkou. Po tomto tvrdém tréninku jsem rozhodl, že už jsem připraven na svou první čtyřtisícovku. Kontaktoval jsem tedy Adama Voldána, zda se s ním v rámci oddílového výletu mohu vydat do Alp.

Prvním návrhem byla cesta do Francie do masivu Ecrins. Nicméně mnoho ostatních účastníků,

preferovalo spíše Bergell. Dohodli jsme se tedy na záložním plánu, když bude nevhodné počasí v Bergellu, pojedeme na Ecrins.

Těsně před konáním výpravy 60 procent členů odřeklo účast, vzhledem ke špatnému počasí, rodinným vztahům a nepřejícím ženám. Týden před odjezdem počasí opravdu nebylo ideální. I přes špatnou předpověď jsme se rozhodli vyrazit ve složení Adam, Michal, Kamil, já.

Vzhledem k počasí jsme zvolili právě Francii a údajně slunné Ecrins. Adam zvolil trasu údolím Innu a přes Milán a Torino. Díky tomu měl Adam pocit, že nám ukázal velkou část Alp. Budiž mu jeho pocity přány. Po dvanáctihodinové cestě jsme dorazili do cíle, do doliny Aillefroide. Úkol byl jasný, dobýt nejjižnější a nejzápadnější horu čtyřtisícovku Alp, Barres des Ecrins (nebo alespoň její 4000 + předvrchol Dome de Neige de Ecrins).

Ihned po příjezdu jsme přerozdělili vybavení a začali stoupat k nástupu. Zde se projevil můj trénink ze Sněžky a moje absolutní fyzická připravenost. Nastoupali jsme tedy sto výškových metrů pod nástup. Zde na ledovci jsme rozbali stany, zalezli do spacáků, uvařili si jídlo a usínali za usilovných výkřiků Adama: „ Jsou tam světýlka, jdeme nahoru!“. Výkřiky ustaly zhruba po třech hodinách, kdy Adam, zřejmě vyčerpán, konečně usnul. Po tříhodinovém spánku, jsme s drobným zpožděním vyrazili.

Výstup byl pro mne, relativně vyčerpávající. Vrcholu jsme nakonec dosáhli i přes můj menší problém se zmrzlými nohama. Z toho jsem si odnesl jedno poučení: Dva páry ponožek, jsou málo. I když po výstupu na Sněžku jsem toto nepozoroval :-P

Ihned po dobytí vrcholu, jsme se začali fotografovat a slunit. Bylo nádherně. Cestou ještě odbočka nad ledovec Glacier Noir a úchvatný pohled do stěny Pic Sans Nom.

Paráda, i když vzhledem k oteplení to už bylo jaksi navíc. Naštěstí, vše proběhlo bez problémů. V našem základním táboře Adam prohlásil, že je mu horko. Byl vyzván aby si sundal bundu. Neuposlechl a uvařen se svalil do sněhu.

Zřejmě byl přesvědčen, že se takto ochladí. Po patnácti minutách válení, uznal, že sundat si bundu není špatný nápad.

Po Adamově ochlazení, jsme sestoupili zpět k autu. Zde jsme se vyspali a druhý den jsme udělali rest-day. Tedno den se pro změnu Adam rozhodl vypéct/vypražit nás na slunci. Ve stínu (asi 35°C) by ještě šlo možná o příjemné lezení, ale na slunci to bylo opravdu vypékací. Naštěstí Michal Adama přesvědčil, že takto se neodpočívá, a tak jsme se vydali na zmrzlinu a spacír do historického městečka Brisanson.

Čtvrtý den jsme vyrazili na odpočinkový trek na Col du Replat. Adam nás bohužel nepřesvědčil, že půjdeme bez spacáků, a tak jsme s plnou polní vyrazili z La Berarde (1700) na col 3200 a na chatu ref. Du Selle (sele tam nepekli). Tento výlet mi připadal obtížnější, než výstup na vrchol Ecrins. Putovali jsme skutečně divokou krajinou, za nádherného počasí jsme potkali 5lidí.

K tomu lezení v mačkách s batohem :) Pátý den jsme za deště sestoupili zpět do civilizace a ihned přešli k údolí pod Aquile Dibona.

Naším cílem bylo zdolat tuto jehlu dvěma cestami, Visite Obligatore (Michal a Adam) a cestou Voi du Nain (Kamil a já). Došli jsme k horské chatě pod jehlou a tam jsme potkali bratry Slováky z liptovského Mikuláše, akorát chtěli končit, ale když jsme přišli my, tak nás přivítali dalším vínem, což se jim stalo osudný, druhý den jsme je pozorovali ze stěny, jak léčí bolehlav.

Druhý den ráno jsme se vydali pod nástup cesty. Zde se z naší cesty oddělili Michal a Adam, kteří si šli po svých. Po vystání fronty, jsme nastoupili do cesty. Lezení bylo velmi nenáročné, ale krásné a cesta byla velice dobře zajištěná. Vylezli jsme cestu, přetraverzovali půlku kopce a už nám zbývaly jen dvě délky na vrchol. Vylezl jsem první délku a spatřil jsem Francouze. Lámanou angličtinou mi řekl at' počkám, že slaní ještě jeho kamarád. Zajistil jsem se o kamínek opodál, jelikož měl neutuchající potřebu bránit mi přístup k jištění. S údivem jsem sledoval, jak se jeden kamarád rozmnožil na skupinu osmi postarších Francouzů, kteří slaňovali velmi podprůměrnou rychlostí. Po půlhodině čekání jsme dorazili na vrchol. Když jsme dorazili zpět na sedlo, čekali jsme asi hodinu na Adama s Michalem, kteří si evidentně dále užíval výstupu. Šli jsme tedy do chaty, kde jsme si dali tři lahvinky vína. Adam z Michalem dorazili později a dali si ještě s námi další dávku alkoholu.

Další den následoval jen sestup a cesta domů, kterou se nám podařilo zpestřit zastávkou u jezera Lago di Lecco, kde zrovna probíhala Miss Italia, a bylo se na co koukat ;-)

Výlet se mi libil a doufám, že příští rok se zúčastním znovu.

Jirka S.

Příběh z Grossglockneru (Velký Klak), říjen 2010

Náš pokus o zdolání hory začal ve čtvrtek ráno výstupem na chatu Studlhutte. Respektive na její winterraum, všechny chaty bývají v říjnu již zavřené. Druhý den nás budík probral ze snění ve čtyři ráno, v pět hodin jsme začali stoupat k hřebenu Studlgrat, kterým vede horolezecká cesta na vrchol. Na vrcholu (3.798 m) jsme byli relativně hodně pozdě, ve 14 hodin. Ovšem vzhledem k absolutně perfektnímu počasí to ničemu nevadilo, neměli jsme moc důvod spíchat. Začali jsme sestupovat Normální cestou, která vede přes Malý Glockner, chatu Erzherzog Johann Hutte (3454 m) a rozsáhlý ledovec. Zpět na chatu jsme přišli po 18 hodině se západem slunce.

Cestou jsme na ledovci potkali skupinu osmi Poláků, kteří chtěli dojít na chatu Erzherzog Johann Hutte. Šli po zasněženém ledovci nenavázání a ani neznali cestu. Říkali jsme jim, že za světla už na chatu určitě nestihnou dojít a hlavně, že chata je zavřená. To je překvapilo natolik, že se rozhodli pro návrat na chatu Studlhutte. Chata už byla hodně plná, začínal víkend. Nakonec se tu sešlo osm Čechů, 5 Rakušáků a 13 Poláků. Nás a další tři krajany už čekal jednoduchý plán, chtěli jsme přespát a druhý den vyrazit domů. Ostatní se na výstup chystali. A to i přesto, že předpověď slibovala na sobotu odpoledne zhoršení počasí.

Při ranním vstávání se Poláci na rozdíl od ostatních chovali hodně neohledupně a vysloužili si od nás pár nadávek. I přes to, že vstali v pět ráno, na výstup Normální cestou vyrážela poslední skupinka až v 7 hodin! A ještě ke všemu v obývací část winterraumu nechali pořádný nepořádek. My jsme se vyspali a za stále krásného počasí sešli dolů. Někdy kolem dvanácté se začala obloha mírně zatahovat, ale to jsme již byli na cestě domů ...

Závěr příběhu je smutný. Poslední skupina Poláků dorazila na vrchol až v 18 hodin. To již bylo počasí špatné a byla tma ... V neděli našli přivolaní záchranáři tělo 52 letého polského lezce nedaleko vrcholu. Nenašli stopy po pádu, umrzl. Tou dobou již napadlo 50 cm nového sněhu a foukal vítr rychlostí 100 km/h.

Jeho syn spolu s kamarádem byli po nebezpečné záchrané akci nalezeni až ve středu 1000m pod vrcholem. Pravděpodobně omylem sestoupili na druhou stranu hory, kde je potkal stejný osud jako jejich vůdce.

Příběhů o tom, jak někdo podcenil sílu hor je mnoho. Ale lidé jsou holt nepoučitelní.
Michal Hlaváč

Vzpomínka na Ostaš 2010

Tak jsme zase byli koncem srpna na Ostaši a zase jsem tam lezli, pě(i)li i mokli. Po letech úspěchů téhle akce nebudu tentokrát nikterak přechvalovat. Mě osobně to přišlo letos poněkud vyčpělé. Chyběl náboj, energie někoho, kdo by to hrnul vpřed.

Ostaš jsem vždy vnímal jako akci, kde se objevují nové tváře oddílu. Jako akci, kde mají možnost se seznámit s ostatními lezci a (pro mě osobně) i jako akce, kde byl prostor i pro rodiny s malými dětmi. Nic z toho se letos nekonalo. Nevím, čím to je, možná nějak chybí

pojítka mezi kroužkem, kam noví lidé chodí, a touhle akcí. Generace současných vysokoškoláků (řekněme taková oddílová inteligence) se kdysi objevila na kroužku a nabírala první zkušenosti z lezení. To, co ale tyhle lidi neodmyslitelně vtáhlo do oddílu, byla, troufnu si říct, Ostaš. Dnes taková akce chybí. Individua se sice čas od času postupně do oddílu integrují, ale týdenní pobyt mezi berounskou partou jednodenní akce (ač skvělá, díky Adamovi za Kozelku) nenahradí. Moc bych si proto přál, kdyby se zase našla linie, která bude spojnicí mezi kroužkem a pevným místem v oddílu. A nemusí to být zákonitě Ostaš. Nám s Aničkou připadá tohle místo jako skvělý kompromis pro všechny zúčastněné. Fakt je, že ubývá nelezeckých cílů (pominu-li individua, pro něž je návštěva muzea Merkuru větší lákadlo než Ádr), ale lezení je tu moc, moc, moc.

Lezecky byl dle mého názoru největším tahákem Ádr. Překvapivě se našla oblast, kde se dají lézt Xc i čtyřky. Stejně tak s terénem vhodným pro děti. Jedním z nejhezčích výstupů byla nádherná klasika za VIIc na Páže. Velké klasiky se dají ale lézt i na Ostaši, důkazem byl parádní výstup údolním VIIb na Cikánku. Samozřejmě se i boulderovalo a trochu vrtalo (konečně jsem se to naučil a můžeme se ve větším pustit do dělání vlastních cest, v Zadním Ostaši je spousta prostoru).

Sorry tu skepsi, a tak závěrem trochu veseleji. Myslím (a věřím), že Ostaš své místo v oddílovém dění má. Doufám (a jsem o tom přesvědčen), že si ho zase vybojuje a nebudeme muset vzpomínat na doby největší slávy se stejnou nostalgií, jako na asfaltové žlábký.

Petr Resch

Výroční oddílová schůze, 22.1.2010 od 18:00 v lokobaru

Ahoj všem, napsali jsme si toho dost, zkusím shrnout, hlavní body vaše hlavní myšlenky, nejedná se o přesné citáty, ale skoro. Tyto výroky připomínám, abychom se k nim mohli vrátit.:

1. Kroužek, od února nemáme vedoucího!

Chtěl bych poděkovat Pavle Žufníčkové, že se toho ujala alespoň přes podzim. Soudě podle reakcí nováčků, mi kroužek přijde dobrý. (Fakt, že se kroužek se vzdaluje zbytku oddílu stále více, vidíme všichni, ale to je úkolem nás všech).

2. „Kroužek, noví členové si připadají jako v Kafkově zámku, neznají nikoho krom jiných nováčků z kroužku, nemají možnost jít s někým lézt.“
3. „Stěna, máme pouze dva vysílací časy, ve kterých je přecpáno, chtělo by to více časů/větší stěnu.“
4. „Bouldrovka, je to kamrlík, kde trpím kluastrofóbií, je třeba mít větší.“
5. „Bouldrovka, nechodím tam, protože pak mám problémy s astma, jinak tím netrpím.“
6. „Bouldrovka/stěna, až budeme stavět větší, musí to dělat firma, nikoli členové oddílu.“
7. „To fórum je špatný, nic tam není.“
8. „Akcí je příliš mnoho na to, abychom tam jezdili.“
9. „Kalendář akcí by mělo zajišťovat co nejvíce členů, necht' každý připravuje jednu ročně, nováčci, ale i ostatní si budou moci vybrat, kam chtějí jet.“
10. „Oddíl by měl všem zájemcům nabízet placené akce jako jakási cestovka.“

11. „Oddíl by měl mít sportovní mládež, která bude objíždět závody a závodit.“
12. „Já na to mám spoustu času a chtěl bych se tomu opravdu věnovat.“

